

ISRAEL

ȘTIRI DIN

Nr. 12 - Decembrie 2009

Emanuel

*«Iată, fecioara va rămâne
însărcinată, va naște un
Fiu, și-I va pune numele
Emanuel» (Isaia 7,14)*

Pagina 4

בית שלום
BETH-SALOM

O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

«Operațiunea Harul» sau evacuarea evreilor mesianici din Ereț Israel în anul 1948

«Îi voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui. Îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeuul tău» (Amos 9,14-15); «Voi pune Duhul Meu în voi» (Ezec. 37,14).

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A 41-A

În vara anului 2009, Uniunea Mondială pentru Studii Evreiești, având sediul la Ierusalim, a publicat o nouă lucrare amplă conținând articole englezești și evreiești despre dezvoltarea istorică și socială a poporului evreu. Contribuția mea la cartea aceasta a fost intitulată «„Operațiunea Harul“ sau evacuarea evreilor mesianici din Ereț Israel în anul 1948».

Mai multe instituții britanice au denumit o serie de acțiuni secrete «Operațiunea Harul», aceste acțiuni ducând în cele din urmă la începutul anului 1948 la evacuarea din țara Israel a majorității credincioșilor evrei în Ieșua. În această perioadă era evident că, după aproximativ 30 de ani de funcționare, mandatul britanic asupra Palestinei se apropia de sfârșit, iar statul evreu urma să fie înființat. În acea vreme, în țară trăiau aproximativ 150 de evrei mesianici care își recunoșteau rădăcinile evreiești ale credinței lor în Ieșua și care erau cunoscuți sub numele de «creștini evrei». Înainte de întemeierea statului Israel, majoritatea predominantă a evreilor mesianici făceau parte din bisericile protestante sau din diferite organizații misionare, provenite în principal din Marea Britanie, Statele Unite ale Americii, Finlanda, Elveția și Suedia. Spre deosebire de acea perioadă, acum evreii mesianici își întemeiază propriile biserici independente și chiar instituții non-profit, fiind deosebit de activi în mijlocul societății în care trăiesc și neavând nici o problemă în a-și afirma deschis orientarea religioasă distinctă.

Între anii 1946 și 1948, printre societățile misionare și bisericile creștine din țară s-au răspândit zvonuri legate de o viitoare persecuție aprigă a credincioșilor mesianici de origine evreiască în noul stat care urma să ia ființă în scurt timp. Se credea că situația de atunci va

fi asemănătoare cu persecutarea ucenicilor evrei ai lui Ieșua din timpul celui de-al doilea Templu, adică în perioada imediat următoare răstignirii, învierii și înălțării singurului Fiu al lui Dumnezeu. În realitate însă, la sfârșitul perioadei mandatului britanic, cu doar foarte puține excepții, evreii mesianici nu au fost persecutați din cauza credinței lor în Ieșua.

Credincioșii evrei erau ferm convinși de faptul că sionismul era un instrument în planul lui Dumnezeu în vederea restaurării spirituale a Israelului. Ei s-au decis să rămână în Israel, să se implice împreună cu mulți alți evrei în înființarea statului evreu și să se integreze total în noua societate a acestuia.

Potrivit informațiilor pe care le deținem astăzi, înainte de întemeierea statului Israel, din țară au fost evacuați în total 94 de creștini evrei. Majoritatea acestora au fost duși la Liverpool cu vasul «Georgic». Ei au rămas în Anglia și nu s-au mai întors niciodată în Israel. În afara dovezilor concrete existente în legătură cu «Operațiunea Harul», ar trebui să ținem cont și de simbolismul acestei acțiuni – atât în Marea Britanie, cât și în Israel. Afirmarea identității bisericilor evreiești mesianice din țară a fost marcată timp de mai multe decenii de astfel de încercări de distrugere din partea celorlalte segmente religioase din Israel.

După ce majoritatea creștinilor evrei au fost evacuați în Marea Britanie, în țară a mai rămas o mică rămășiță de 24 de persoane. Acești credincioși evrei au fost ferm convinși de faptul că sionismul era un instrument în planul lui Dumnezeu în vederea restaurării spirituale a Israelului. Ei s-au decis să rămână în Israel, să se implice împreună cu mulți alți evrei în înființarea statului evreu și să se integreze total în noua societate a acestuia. Din acest cerc de persoane au făcut parte printre alții Abram Poljak, Pauline Rose, Solomon Ostrovsky, Moșe Immanuel Ben-Meir și Haim Joseph Haimoff (Bar-David). Potrivit convingerilor acestor oameni, prin reîntoarcerea evreilor în Sion s-au împlinit multe profeții ale Sfintei Scripturi vizavi de zilele din urmă, iar viziunea profetului Ezechiel legată de oasele uscate ale morților din vale a devenit o realitate istorică în Ereț Israel (vezi Ezec. 37,1-14), lor revenindu-le sarcina spirituală ca, prin Duhul lui Dumnezeu, să dea viață acelor oase.

«Operațiunea Harul» (care uneori a fost numită și «extragerea», «dezertarea» sau «fuga») a reprezentat un punct de cotitură în istoria credincioșilor evrei moderni în Ieșua. Rămășița care încă trăia în țară a experimentat o creștere în număr prin evreii mesianici cu orientări sioniste care au imigrat în Israel. Împreună, aceste două grupări au înființat ulterior biserici noi, independente. Astăzi, mișcarea ce poartă denumirea de «evrei mesianici» poate fi găsită chiar și în renumitul dicționar ebraic al lui Avraham Even-Șoșan. Criticii văd în reușita acțiunii de evacuare din trecut expresia unei credințe slabe, însă Domnul Dumnezeu a menținut prezența evreilor mesianici în Ereț Israel, încurajând mărturia reînnoită a credinței acestora în Mesia Ieșua. ■